

AKADEMIA MUZYCZNA
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

Wydział Dyrygentury, Jazzu i Edukacji Muzycznej

Nazwa modułu/przedmiotu: Historia kultury		Kod przedmiotu: JII-IJ-PO/01 JII-WJ-PO/01 JII-PZ-PO/01	
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2020/2021	
Nazwa kierunku: Jazz i muzyka estradowa			
Forma studiów: stacjonarne II st.		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: ogólny
Specjalność: Instrumentalistyka jazzowa Wokalistyka jazzowa Prowadzenie zespołów jazzowych i muzyki rozrywkowej			Rok/Liczba semestrów: II/2
Język modułu/przedmiotu polski		Forma zajęć:	Wymiar zajęć: 60 godzin
Koordynator modułu		dr M. Chojnacka	
Prowadzący zajęcia		dr M. Chojnacka	
Cele i założenia przedmiotu/modułu		Celem wykładu jest przedstawienie źródeł dociekań estetycznych, swoistego przedmiotu tych dociekań oraz sposobu stawiania pytań. Zamierzonym efektem wykładu winno być zrozumienie przez studentów źródeł pytań estetycznych, zasad poprawności ich stawiania przy pełnym poszanowaniu faktu możliwości mnogości różnych odpowiedzi, która to różnorodność ma swą przyczynę tyleż w „głębszych” założeniach filozoficznych, ile też w przemianach społecznych.	
Wymagania wstępne		Pożądaną jest podstawowa wiedza w zakresie historii filozofii.	
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
	Kod efektu		Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedza (W)	W01	posiada poszerzoną wiedzę na temat kontekstu historycznego muzyki jazzowej i jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia	K_W06
	W02	posiada wiedzę definiującą i wyjaśniającą zasady i koncepcje estetyki	K_W013
Umiejętności (U)	K01	posiada umiejętność formowania i analizy problemów badawczych w oparciu o zdobytą wiedzę ogólnohumanistyczną	K_U018

Kompetencje społeczne (K)	K01	rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i potrafi inspirować i organizować proces uczenia się w inny sposób	K_K01
	K02	jest w pełni kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie muzyki jazzowej oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturowych	K_K02
	K03	świadomie umie zaplanować swoją ścieżkę kariery zawodowej na podstawie zdobytych na studiach umiejętności i wiedzy, wykorzystując również wiedzę w procesie ustawicznego samokształcenia	K_K05
	K04	posiada umiejętność krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz umie poddać takiej ocenie inne przedsięwzięcia z zakresu kultury, sztuki i innych dziedzin działalności artystycznej	K_K07
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
<p>1. Przedfilozoficzne umiłowanie piękna (czy tylko wśród ludzi?) Estetyka. Jej przedmiot i jej miejsce w filozofii. I Podstawowe pojęcia i ich rozwój</p> <p>2. Sztuka</p> <p>a. Klasyczne pojęcie sztuki (techne, ars) jako umiejętności zrobienia czegoś. b. Charles Batteux – powstanie pojęcia „sztuk pięknych” i jego rozwój w XIX i XX w.</p> <p>3. Piękno</p> <p>a. Szerokie i węższe pojmowanie greckiego kalon i łacińskiego pulchrum. b. Wielka Teoria Piękna c. Spór obiektywizmu z subiektywizmem.</p> <p>4. Forma – różne znaczenie pojęcia i jego funkcjonowanie w obrębie klasycznej i dualistycznej koncepcji piękna.</p> <p>5. Twórczość i twórca – rozwój pojęć (poiein, facere, creare); tworzyć i stwarzać; szerokie współczesne znaczenie pojęcia w XVIII w. i jego dalszy rozwój.</p> <p>6. Przeżycie estetyczne – pojawienie się pojęcia w XVIII w. i jego dalszy rozwój.</p> <p>II Główne stanowiska w historii estetyki</p> <p>7. Myśl estetyczna archaicznego okresu historii Grecji oraz pitagorejczyków.</p> <p>8. Orfizm (Orfeusz) i obecność mitu w estetyce starożytnych Greków.</p> <p>9. Sokrates i Platon – od rozważań etycznych do idei piękna.</p> <p>10. Arystoteles; swoiste pojęcie naśladownictwa (mimesis); Poetyka i problem wieloznaczności pojęcia katharsis.</p> <p>11. Plotyn: piękno polega nie tyle na symetrii ile na tym co przez rzecz „prześwieca”.</p> <p>12. Pseudo Dionizy i Augustyn Aureliusz: umiar, kształt i ład jako podstawy piękna w rzeczy</p> <p>13. Spór ikonofilów z ikonoklastami.</p> <p>14. Tomasz z Akwinu: perypatetycka koncepcja schrystianizowana.</p> <p>15. Przewrót renesansowy i kontynuacja w obrębie estetyki; Alberti – oddziaływanie jego myśli.</p> <p>16. Marsilio Ficino i Akademia Florentyńska – odrodzenie estetyki platońskiej.</p> <p>17. Leonardo da Vinci i Michał Anioł – dwaj giganci renesansowej kultury i estetyki.</p> <p>18. Estetyka manieryzmu i przełomu XVI i XVII wieków.</p> <p>19. Estetyka XVII w. – R. Descartes, B. Pascal, P. Nicole.</p> <p>20. Czy jest jedna estetyka baroku?</p> <p>21. Estetyka doby oświecenia – Burke i Hume. Przewrót w rozumieniu pojęć piękna i sztuki</p> <p>22. Transcendentalna estetyka I. Kanta – sądy smaku jako sądy estetyczne.</p> <p>23. G.W.F. Hegel: estetyka idealizmu absolutnego. Piękno „zmysłowym przeświecaniem idei”.</p> <p>24. F. Nietzschego krytyka kultury (nędza kultury masowej). Pierwiastek apoliński i dionizyjski. Estetyczne (i nie tylko) przyczyna konfliktu z Wagnerem.</p> <p>25. S.I. Witkiewicza koncepcja „sztuki dla sztuki”.</p>			60 godzin

26. Modernizm i postmodernizm – dwie różne koncepcje estetyczne XX w. czy też dwie mody?	
Metody kształcenia	Wykład problemowy (w miarę możliwości z aktywnym udziałem słuchaczy), wspomagany środkami video. Praca z wykorzystaniem metod nauczania zdalnego (MS Teams, Google Meet, Zoom)
Metody weryfikacji efektów kształcenia	Kolokwium ustne
Forma i warunki zaliczenia	Semestr I – zaliczenie z oceną, semestr II - Egzamin
Literatura podstawowa Platon, Uczta (w innym tłumaczeniu Biesiada) Literatura uzupełniająca 1. W. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, różne wydania. 2. W. Tatarkiewicz, Historia estetyki, Wrocław 1960 i nast. Wydania. 3. Umberto Eco (red.) Historia piękna, Rebis, Poznań 2005.	
PUNKTACJA ECTS	
Liczba punktów ECTS	4
MOŻLIWOŚCI KARIERY ZAWODOWEJ	
Po ukończeniu kursu przedmiotu i studiów II stopnia absolwent jest w pełni dojrzałym i kompetentnym artystą.	